

6. *A témacentrikus interakció. Gyakorlati aspektusok*

Ebben a fejezetben a *témacentrikus* interakció gyakorlati oldalát meghatározó tényezők kaptak helyet. Az első alfejezet a témacentrikus interakció témájának meghatározását, körülhatárolását és megformálásának szempontjait tartalmazza külön alpontokban. A második alfejezet a témacentrikus interakció alapvető struktúráit írja le, amelyek lehetnek munkamódszerek és munkaformák. A következő két alfejezetben a részt vevő vezetés elvének tárgyalása, majd a témacentrikus interakció hatékonyságát segítő segéd szabályok részletesebb bemutatása áll. Az ötödik alfejezetben elterjedéséről számolok be területi és szakterületi vonatkozásban. A hatodik alfejezet pedig bemutatja a témacentrikus interakciós képzések kereteit és struktúráját.

7. *Személyes tapasztalatok a témacentrikus interakció gyülekezeti alkalmazása rendjén*

Ebben a fejezetben mutatom be részletesen a különböző egyházi csoporttevékenységek egy-egy alkalmának témacentrikus interakciómodell szerinti levezetését, amelyet az alkalom kiemlézése követ a témacentrikus interakció szempontjai alapján. A gyülekezeti munkában alkalmazott témacentrikus interakciót egy ifjúsági bibliaóra, egy vallásóra és két kátéóra megtartásának bemutatásával szemléltetem, és bemutatok még egy teológushallgatóknak tartott szemináriumot is, amelyet szintén a témacentrikus interakció koncepciójának alapján vezettem.

A fejezet végén az eredmények kiértékelése és a következtetések levonása áll. Ezeknek alapján igazolom hipotézisemet, hogy tudniillik a témacentrikus interakció olyan modell és koncepció, amely – a németországi tapasztalatokhoz hasonlóan – sikeresen alkalmazható a hagyományos keretek között működő református egyházi csoporttevékenységeink terén is, és hozzájárul a gyülekezeti csoportok jobb működéséhez.

Az *Összegzés* rendjén a dolgozatban leírtakra reflektálok, és kitekintésként javaslatot teszek a témacentrikus interakció erdélyi lelkipásztorok általi és képzések keretében történő elsajátítására, illetve a gyülekezeti munkában való hasznosítására.

Sikó Csaba:

A témacentrikus interakció mint lehetőség az egyházi csoportmunka számára című doktori értekezésének bírálata

Sikó Csaba doktori értekezése olyan területet dolgoz fel, amely viszonylag ismeretlen a mi egyházi környezetünkben: a témacentrikus interakció eljárásának alkalmazási lehetőségeit az egyházi csoportmunkában. Kiváló a dolgozat szerkezeti struktúrája. A szerző úgy adaptálja az alapvetően nem teológiai megalkotású eljárást, hogy abban egészen hangsúlyosan érvényesülnek a teológiai-gyülekezeti vonatkozások. Kiindulási hipotézise a következő (11. old.):

„A témacentrikus interakció olyan modell és koncepció, amely a németországi tapasztalatokhoz hasonlóan a református egyházi csoporttevékenységek terén is alkalmazható.”

A szerző már témacentrikus interakcióképzésben is részesült Németországban, ami érezhető a törzsszöveg szakmai hitelességén.

A csoportfolyamatokról írt rész áttekintő, lényegét kifejező, és megjelenik benne az a szakirodalom, amely biztosítja a tudományosság magas színvonalát.

A témacentrikus interakció történetének, elméletének bemutatása újszerű és izgalmas. A letisztult tartalom kifejezetten kíváncsivá teszi az olvasót a gyakorlati alkalmazás lehetőségei iránt. A szerző jártassága, felkészültsége és elkötelezettsége egyértelmű.

A gyakorlati megközelítésben konkrét csoportfoglalkozásokkal ismerkedhetünk meg, amelyek elsősorban a katekézis világába vezetnek, illetve egy egyetemi órát mutatnak be. Az elemzések igazolják a témacentrikus interakció alkalmazásának tudatosságát.

Kérdésként merül fel, hogy a témacentrikus interakció valóban izgalmas, újszerű szemlélete és eljárása miként használható más típusú csoportfoglalkozásokon, a bibliaórákon, rétegalkalmakon és a pasztorális lehetőségek keretében?

Az értekezés tartalmi és formai feltételei maximálisan érvényesülnek, a gazdag szakirodalom, a jegyzetanyag pontossága azt igazolják, hogy a disszerens gondos kutató- és leíró munkát végzett.

Sikó Csaba doktori értekezését nyilvános disputára és elfogadásra ajánlom, a PhD-fokozat odaítélését a védéstől függően javaslom.

Dr. Bodó Sára
egyetemi docens (DRHE)

Doktori címet szerzett Somfalvi Edit

Somfalvi Edit, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet tanársegéde 2015. november 3-án védte meg A gyermekkori szorongás oldása bibliai történetekkel című doktori dolgozatát a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen (DRHE). Doktori tanulmányait 2004-ban kezdte el a DRHE doktori iskolájában.

Kutatói munkája során azt vizsgálta, hogy a bibliai történetek miként segítenek a gyermekkori szorongások oldásában. Meglátása szerint Isten jelenléte történetek által fejeződik ki életünkben, s ez elbeszélésekben válik felfoghatóvá és megismerhetővé. Hipotézise szerint nem csupán Isten jelenléte hat gyógyítólag, hanem a jelenlétéről és tetteiről szóló történetek is, és ezek feloldhatják a gyermekkori szorongást.

A doktori dolgozat nyilvános megvédése a következő bizottsági tagok előtt történt: dr. Fazakas Sándor (elnök), dr. Baráth Béla Levente (titkár), dr. Bodó Sára (témavezető),